

nævnt de islandfke Intrader, og det er altsaa den Art Indtægter, der findes opførte paa dette Sted i Finantsloven, som man fremdeles efter Regjeringens Forslag vil sikkre Islænderne til deres udelukkende Naadighed. Jeg troer, at der derved tillige er imødegaaet en anden Indvending, som jeg kunde tænke mig, den, at der ikke er taget Hensyn til fremtidige Skatter. Det ligger efter min Mening tilstrækkelig i Henvisningen, at derunder ogsaa maae indbefattes de Skatter, som Islænderne fremtidigt paalægge sig selv. Jeg kan altsaa ikke see, at der vindes Noget ved dette Ændringsforslag, men jeg skal indrømme, at jeg paa den anden Side heller ikke kan see, at der tabes noget Særdeles ved dets Bedtagelse. Hvad jeg meest har imod det, er den, om ikke nødvendige, saa dog naturlige, Forbindelse, hvori man vil sætte dette Ændringsforslag med Ændringsforslaget under Nr. 9, idet man selvfølgelig maa tænke sig, at „den særlige islandfke Lovgivningsmagt“, som her nævnes, er den samme som „en særlig islandf Lovgivningsmyndighed“, hvilken de ærede Forslagsstillere ville etablere i deres Forslag under Nr. 9. Jeg kommer nu til det omtalte Forslag under Nr. 9. Dette maa jeg paa det Bestemteste modsætte mig, ikke blot af den Grund, jeg allerede har tilladt mig at anføre, at jeg paa det nuværende Stadium anseer det for uhenfigtsmæssigt og uforsigtigt fra Rigsdagens Side at gjøre Forslag til Forfatningsbestemmelser for Island, men ogsaa af reelle Grunde, fordi jeg i og for sig maa ansee dette Forslag for urigtigt. Jeg kan nemlig ikke opfatte det anderledes, end at det gaar ud paa at etablere fra Nyt af en særlig islandf Lovgivningsmagt; det berøer efter min sikkre Overbeviisning paa en falsk Anskuelse. Der er en særegen islandf Lovgivningsmagt; den islandfke Lovgivning er et særligt Lovgivningsgebeet for de Anliggender, der udelukkende vedkomme Island. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte derimod, at Forholdet, naar det blev ordnet efter Regjeringens Plan, vilde blive et andet, idet den særlige islandfke Lovgivningsmagts Gebeet vilde blive udvidet. Dette kan jeg ikke indrømme. Den ærede Taler henviste til Althingsanordningen og dens Hen-

visning til Stænderanordningen som det, der skulde betegne Omraadet for den islandfke Lovgivningsmagt. Jeg troer ikke, at den ærede Ordfører har Ret heri; de omhandlede Lovgivningsbestemmelser gaar kun ud paa at fastsætte den Art af Sager, i hvilke Regjeringen skal henvende sig til Stænderne og Althinget, ikke paa at fastsætte Omraadet for det islandfke Lovgivningsgebeet. Der kunde være Sager, der falde udenfor dette, som henhørte til den islandfke Lovgivningsmagt, men om hvilke Kongen ikke vilde forpligte sig til at høre Althingets Naad. Jeg troer heller ikke, at det paa nogen Maade vil kunne påvises, at der i de 20 Aar, i hvilke vi have haft vor Forfatning, er gjennem Rigsdagen gaaet nogen Lov, der har omfattet særlige islandfke Anliggender. Den Lov, som jeg kan tænke mig, at man i saa Henseende kunde ville anføre, nemlig den islandfke Handelslov af 1854, er behandlet som finantsiel Lov, som Skattelov, og dog maa jeg antage — jeg tør ikke i dette Dieblf sige det med Bestemthed — at Althinget har været hørt over denne Sag, der er bleven endelig behandlet her; jeg vilde imidlertid ansee det for en Selvfølge, at Althinget dengang burde have været hørt. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte til Fordeel for det samme Forslag, at det afhjalp den Mangel, der var ved Affattelsen af § 2 med Hensyn til, at denne Paragraph ikke givt sig ud for udtømmende at ville nævne alle de islandfke Sager. Jeg troer, at det er i sin Orden, at man, saaledes som Sagen forelaa fra Regjeringens Side, ikke har opregnet disse Sager udtømmende. Det er vanskeligt for et Memneffe til en given Tid at påstaae, at han nu har opregnet Alt, hvad der ifølge sin Natur burde henregnes til de særlige Anliggender; jeg troer ikke, at det vil være muligt at gjøre det. Det er mig selvfølgelig en Glæde at modtage den Anerkjendelse, som den ærede Taler ydede Regjeringens Forslag med Hensyn til, at det havde været udtømmende; men paa den anden Side kan jeg ikke indsee, at Rigsdagen har nogen Interesse i, at denne Bestemmelse just betegner sig selv som udtømmende, thi denne Lov gaar jo kun ud paa at opregne de Anliggender, til hvilke Is-